

Abstrakt

Bakalářská práce zpracovává téma polské východní politiky mezi lety 1989 a 2005 a místo, které v ní zaujímala tzv. „koncepte ULB“ – Ukrajina-Litva-Bělorusko, jíž se Polsko ve své zahraniční politice inspirovalo. Byla vypracována za studené války polským exilem ve Francii a prosazovala nezávislost východních sousedů Polska a vzájemné dobré vztahy za účelem stabilizace regionu a omezení sovětského vlivu. Vzhledem k historickým neshodám národů byl tento přístup revoluční. Cílem je zjistit nakolik byla koncepte uplatňována po roce 1989 a s jakou motivací. Proto práce metodou historické analýzy zkoumá oblasti jako nezávislost, bezpečnost, menšiny, společné dějiny, jakou mírou se zde koncepte projevovala a popíše faktory, které aplikaci ovlivňovaly (Rusko, NATO, EU, státní zájmy, polský romantismus, rozdílné politické směřování Ukrajiny, Litvy a Běloruska). Dále se zabývá proměnami užívání koncepte jednotlivými polskými vládami a snaží se identifikovat společné body a rozdíly, ale také je-li užívání koncepte reálné či spíš ústní. Nakonec je hodnocen vliv polského vstupu do NATO a EU na model ULB a jeho (ne)aktuálnost v reorganizovaném středoevropském prostoru. Práce dochází k závěru, že ačkoli podmínky v Evropě po roce 1989 neumožňovaly důslednou aplikaci koncepte v původní podobě a polské vlády s ní nakládaly volně, její hlavní myšlenka vycházet co nejlépe s východními sousedy, podporovat jejich nezávislost a zajistit Polsku bezpečnou pozici v regionu je nadčasová a má smysl pro rozvoj Středovýchodní Evropy.